

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 18 juli 2025
(OR. en)

2024/0315(COD)
LEX 2452

PE-CONS 17/1/25
REV 1

IXIM 99
FRONT 123
VISA 73
EURODAC 12
COSI 94
JAI 642
COMIX 149
COPEN 137
CODEC 641
IS
NO
LI
CH

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM TILLFÄLLIGA
UNDANTAG FRÅN VISSA BESTÄMMELSER I FÖRORDNINGARNA (EU) 2017/2226
OCH (EU) 2016/399 VAD GÄLLER DEN GRADVISA DRIFTSSTARTEN AV IN- OCH
UTRESESYSTEMET**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2025/...

av den 18 juli 2025

**om tillfälliga undantag från vissa bestämmelser
i förordningarna (EU) 2017/2226 och (EU) 2016/399
vad gäller den gradvisa driftsstarten av in- och utresesystemet**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 77.2 b och d
och 87.2 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹, och

¹ Europaparlamentets och rådets ståndpunkt av den 8 juli 2025 (ännu inte offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 18 juli 2025.

av följande skäl:

- (1) I artikel 66.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226², varigenom in- och utresesystemet inrättas, föreskrivs att kommissionen ska fastställa vilken dag in- och utresesystemet ska tas i drift när vissa villkor har uppfyllts.
- (2) Kommissionen har inte mottagit alla anmälningar enligt artikel 66.1 c i förordning (EU) 2017/2226, vilket är ett av villkoren för att den ska kunna fastställa att in- och utresesystemet ska tas i drift.
- (3) Förordning (EU) 2017/2226 möjliggör endast en fullständig driftsstart, vilket kräver att alla medlemsstater börjar använda in- och utresesystemet fullt ut för alla tredjelandsmedborgare som omfattas av registrering i in- och utresesystemet och att de börjar använda systemet samtidigt vid alla sina gränsövergångsställen. En fullständig driftsstart av in- och utresesystemets alla funktioner samtidigt vid alla gränsövergångsställen utgör dock en risk för in- och utresesystemets robusthet som helhet och för passagerarflödena vid de yttre gränserna.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2226/oj>).

- (4) För att säkerställa en smidig lansering av in- och utresesystemet, underlätta ett snabbt införande i alla medlemsstater, ge medlemsstaterna den flexibilitet som krävs för att de ska kunna börja använda in- och utresesystemet inom en tydligt fastställd period och underlätta tekniska och operativa anpassningar vid driftsstarten av in- och utresesystemet är det nödvändigt att fastställa regler för en gradvis driftsstart av systemet under vilken medlemsstaterna bör kunna välja att införa det i faser. För att säkerställa att dessa justeringar beaktar potentiella reseflöden och säsongstoppar, och med tanke på att in- och utresesystemets gradvisa driftsstart också kan ha en viss inverkan på medlemsstaterna i form av ökad arbetsbörda vid gränsövergångsställena, bör den gradvisa driftsstarten ha en begränsad varaktighet på 180 dagar.
- (5) För att in- och utresesystemet ska kunna tas i drift gradvis är det nödvändigt att tillfälligt göra undantag från vissa bestämmelser i förordning (EU) 2017/2226 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399³. Andra regler i förordning (EU) 2017/2226 som inte påverkas av den här förordningen är tillämpliga på det sätt som anges i den förordningen. Framför allt är reglerna i förordning (EU) 2017/2226 tillämpliga på de uppgifter som registreras i in- och utresesystemet under systemets hela gradvisa driftsstart, och dessa uppgifter anses därför vara tillförlitliga och korrekta. Dessutom påverkar denna förordning inte giltigheten av de anmälningar som medlemsstaterna redan har gjort enligt artikel 66.1 c i förordning (EU) 2017/2226.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/399/oj>).

- (6) Medlemsstater som inte avser att redan från början av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart fullt ut använda systemet bör gradvis börja använda det vid ett eller flera gränsövergångsställen eller i en eller flera köer vid sådana gränsövergångsställen för att vid in- och utresa registrera uppgifter om tredjelandsmedborgare som omfattas av registrering i systemet. Om möjligt och tillämpligt bör medlemsstaterna inkludera en kombination av gränsövergångsställen vid luft-, land- och sjögränserna. För att säkerställa en kontrollerad lansering av in- och utresesystemet och för att bättre hantera och undvika potentiella långa väntetider vid gränserna bör medlemsstaterna när så är relevant och vid behov gradvis införa systemets alla funktioner och registrera uppgifter om alla tredjelandsmedborgare som omfattas av registrering i systemet. För att säkerställa en fullständig användning av in- och utresesystemet vid alla gränsövergångsställen i unionen bör den gradvisa driftsstarten av systemet, när medlemsstaterna väljer en sådan, ske i faser, med minimikrav som medlemsstaterna ska uppfylla. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att påskynda genomförandet på nationell nivå eller ta in- och utresesystemet i full drift redan från systemets driftsstart. Den gradvisa behandlingen av uppgifter i in- och utresesystemet bör utföras med full respekt för de registrerades rättigheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁴ och bör inte, direkt eller indirekt, leda till någon form av diskriminering eller profilering i den mening som avses i den förordningen. Vid behov bör kommissionen, i samråd med Europeiska datatillsynsmannen, tillhandahålla ytterligare konkreta riktlinjer för behandlingen av personuppgifter i in- och utresesystemet under den gradvisa driftsstarten.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (7) För att underlätta ett smidigt införande av in- och utresesystemet bör Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-Lisa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1726⁵, utveckla en utrullningsplan på hög nivå, för att ge medlemsstaterna och Europol vägledning om planeringen och genomförandet av införandet av in- och utresesystemet under den gradvisa driftsstarten (eu-Lisas utrullningsplan på hög nivå). Eu-Lisa bör tillhandahålla den planen till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, medlemsstaterna och Europol. Planen bör bekräfta prestations- och tillgänglighetsmålen för in- och utresesystemets centrala system samt strategin avseende eventuella funktionella mindre, större och blockerande defekter, och bör ange förfaranden för oförutsedda händelser och ge medlemsstaterna och Europol vägledning om hur in- och utresesystemets centrala system fungerar. Planen bör antas av eu-Lisas styrelse. Medlemsstaternas beslut att inleda eller tidigarelägga driften bör ta hänsyn till eu-Lisas utrullningsplan på hög nivå.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1726 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA), om ändring av förordning (EG) nr 1987/2006 och rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av förordning (EU) nr 1077/2011 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 99, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1726/oj>).

- (8) För att underlätta ett smidigt införande av in- och utresesystemet bör varje medlemsstat utarbeta en nationell utrullningsplan i samråd med kommissionen och eu-Lisa och översända den till kommissionen. För varje fas av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart bör de nationella utrullningsplanerna innehålla information om de fastställda tröskelvärdena och kraven, särskilt i) det förväntade datum från vilket in- och utresesystemet tas i drift vid gränsövergångsställen, ii) den förväntade procentandel av det uppskattade antalet gränspassager som ska registreras i in- och utresesystemet av det totala antalet tredjelandsmedborgare som omfattas av registrering i in- och utresesystemet, och iii) i tillämpliga fall de biometriska funktioner som förväntas användas vid gränsövergångsställen. Eu-Lisa bör bedöma huruvida de nationella utrullningsplanerna är tekniskt förenliga med eu-Lisas utrullningsplan på hög nivå samt bekräfta att de inte innehåller några tekniska brister som ytterligare skulle kunna försena in- och utresesystemets driftsstart. Kommissionen bör ta hänsyn till den övergripande samstämdheten i alla nationella utrullningsplaner och huruvida varje nationell utrullningsplan överensstämmer med de tröskelvärden och krav som anges i denna förordning. Medlemsstaterna uppmanas att, när de utarbetar sina nationella utrullningsplaner, på lämpligt sätt samordna med operatörerna av den infrastruktur där gränsövergångsställena är belägna. Om en medlemsstat planerar att ta in- och utresesystemet i drift eller att använda systemets biometriska funktioner vid ett visst gränsövergångsställe, bör den medlemsstaten informera operatörerna av infrastruktur som hyser gränsövergångsstället om detta. För att övervaka efterlevnaden av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart bör medlemsstaterna lämna månatliga rapporter till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och eu-Lisa om genomförandet av sina nationella utrullningsplaner. Sådana månatliga rapporter bör identifiera avvikelser och korrigerande åtgärder när så krävs för att uppnå överensstämmelse med de tröskelvärden och krav som anges i denna förordning. Kommissionen bör underlätta för medlemsstaterna att tillhandahålla kortfattade nationella utrullningsplaner och månatliga rapporter.

- (9) Med tanke på att uppgifterna i in- och utresesystemet under systemets gradvisa driftsstart kan vara ofullständiga bör tredjelandsmedborgares resehandlingar systematiskt stämplas vid in- och utresa under den perioden. De nationella myndigheterna bör beakta att in- och utreseposter och poster om nekad inresa kan vara ofullständiga. Om det inte finns några relevanta uppgifter i in- och utresesystemet bör de nationella myndigheterna ge stämplars företräde. Om en stämpel saknas bör de nationella myndigheterna ge den information som registrerats i in- och utresesystemet företräde. Om det förekommer avvikelser mellan en personakt som innehåller biometriska uppgifter och stämpeln bör de nationella myndigheterna ge uppgifterna i in- och utresesystemet företräde. Om det föreligger avvikelser mellan en personakt utan biometriska uppgifter och stämpeln eller i de fall som avses i artikel 16.4 i förordning (EU) 2017/2226 bör de nationella myndigheterna från fall till fall besluta om stämpeln eller uppgifterna i in- och utresesystemet ska ges företräde.
- (10) Med tanke på att de uppgifter som registreras i in- och utresesystemet under systemets gradvisa driftsstart kan vara ofullständiga bör de nationella myndigheterna inte beakta de resultat som den automatiserade beräkningsmekanismen ger om den maximala återstående längden på den tillåtna vistelsen för tredjelandsmedborgare som är registrerade i in- och utresesystemet. När de nationella myndigheterna utför sina uppgifter bör de heller inte beakta den automatiserade mekanismen för att identifiera eller flagga avsaknaden av utreseposter efter den dag då den tillåtna vistelsen löper ut eller de poster för vilka den maximala längden på den tillåtna vistelsen överskridits, eller genererade förteckningar över personer som identifierats som personer som överskridit den tillåtna vistelsen.

- (11) För att ge medlemsstaterna den tid som krävs för att anpassa sig till in- och utresesystemets driftsstart bör det inte vara obligatoriskt att använda biometriska funktioner vid gränsövergångsställen under de första 60 dagarna av systemets gradvisa driftsstart. Medlemsstaterna uppmuntras dock att använda funktionerna under denna period för att stödja en smidig operativ övergång och göra det möjligt att snabbt upptäcka och lösa eventuella problem med genomförandet. Senast den 90:e dagen efter den första dagen av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart bör medlemsstaterna använda in- och utresesystemet med biometriska funktioner vid minst hälften av sina gränsövergångsställen. Att lämna biometriska uppgifter bör inte vara ett inresevillkor för tredjelandsmedborgare som omfattas av registrering i in- och utresesystemet vid gränsövergångsställen där in- och utresesystemet används utan biometriska funktioner.
- (12) För att tillgodose behovet att gradvis införa in- och utresesystemet med biometriska funktioner vid gränsövergångsställen bör biometrisk verifiering av tredjelandsmedborgare som omfattas av registrering i in- och utresesystemet göras endast vid de gränsövergångsställen där in- och utresesystemet används med biometriska funktioner.
- (13) För att säkerställa samstämdhet i driften av interoperabiliteten mellan informationssystemet för viseringar (VIS), som inrättades genom rådets beslut 2004/512/EG⁶, och in- och utresesystemet bör åtkomsten till VIS vara direkt endast vid gränsövergångsställen där in- och utresesystemet inte har tagits i drift. Vid gränsövergångsställen där in- och utresesystemet har tagits i drift bör gränsmyndigheterna utnyttja interoperabiliteten mellan in- och utresesystemet och VIS.

⁶ Rådets beslut 2004/512/EG av den 8 juni 2004 om inrättande av Informationssystemet för viseringar (VIS) (EUT L 213, 15.6.2004, s. 5, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2004/512/oj>).

- (14) Tredjelandsmedborgare vars uppgifter ska registreras i in- och utresesystemet bör informeras om sina rättigheter och skyldigheter när det gäller behandlingen av deras uppgifter med hjälp av en mall i enlighet med artikel 50.5 i förordning (EU) 2017/2226. Den information som ska ges till dessa tredjelandsmedborgare bör nämna in- och utresesystemets gradvisa driftsstart. De berörda tredjelandsmedborgarna bör i mallen informeras om sin skyldighet att lämna biometriska uppgifter vid gränsövergångsställen där detta utgör ett inresevillkor, göras medvetna om konsekvenserna av att inte lämna biometriska uppgifter, informeras om att det inte kommer att vara möjligt för dem att med automatiserade medel verifiera hur lång tid som återstår av deras tillåtna vistelse samt informeras om möjligheten att använda det beräkningsverktyg för kortare vistelser som finns på kommissionens webbplats.
- (15) Kommissionen bör regelbundet se över informationen på in- och utresesystemets webbplats, och vid behov anpassa den, för att återspegla systemets gradvisa driftsstart.
- (16) Kommissionen bör, i samarbete med Europeiska datatillsynsmannen, anpassa sitt informationsmaterial som utarbetats inom ramen för artikel 51 i förordning (EU) 2017/2226, för att genomföra informationskampanjen i anslutning till in- och utresesystemets gradvisa driftsstart.
- (17) Under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart kommer tredjelandsmedborgare inte att kunna elektroniskt verifiera den exakta längden på sin tillåtna vistelse via den webbtjänst som avses i artikel 13.1 i förordning (EU) 2017/2226.

- (18) Denna förordning påverkar inte skyldigheterna för luft- och sjötransportörer och transportörer som ansvarar för grupptransporter i samband med internationella bussförbindelser enligt artikel 26.1 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna⁷ (konventionen om tillämpning av Schengenavtalet) och rådets direktiv 2001/51/EG⁸. I detta avseende bör transportörerna kontrollera stämplarna i resehandlingarna. Det är mycket viktigt att medlemsstaterna är transparenta när det gäller införandet av in- och utresesystemet vid sina gränsövergångsställen för att säkerställa effektiv kommunikation med transportörer om den differentierade tillämpningen av in- och utresesystemet vid gränsövergångsställena, som i slutändan gynnar resenärerna.
- (19) I artikel 22 i förordning (EU) 2017/2226 och artikel 12a i förordning (EU) 2016/399 föreskrivs en övergångsperiod och övergångsåtgärder för in- och utresesystemets driftsstart. För att in- och utresesystemet ska kunna tas i drift gradvis är det nödvändigt att göra undantag från dessa artiklar för att säkerställa att övergångsperioden och övergångsåtgärderna tillämpas först efter det att systemets gradvisa driftsstart har slutförts. Det undantaget bör upphöra att gälla 5 år och 180 dagar efter den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226.

⁷ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/convention/2000/922/oj>.

⁸ Rådets direktiv 2001/51/EG av den 28 juni 2001 om komplettering av bestämmelserna i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (EGT L 187, 10.7.2001, s. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/51/oj>).

- (20) För att säkerställa att nationella myndigheter och unionsbyråer i sin tjänsteutövning inte fattar beslut utslutande på grundval av uppgifter som registrerats i in- och utresesystemet bör de ta hänsyn till att personakter i in- och utresesystemet kan innehålla ofullständiga uppgifter. Det undantaget bör upphöra att gälla 5 år och 180 kalenderdagar efter den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226 för att återspegla den femåriga lagringsperioden för uppgifter där utreseposten saknas i enlighet med artikel 34.3 i den förordningen. In- och utreseposter som skapas under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart bör inte användas för automatiserad rapportering eller för automatiserade processer, inbegripet automatiska sökningar från EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240⁹.
- (21) När medlemsstaterna säkerställer efterlevnad av bestämmelserna i förordning (EU) 2017/2226 om ändring av uppgifter och radering av uppgifter i förtid bör de komplettera de ofullständiga uppgifterna i den utsträckning detta är möjligt sett till den begränsade tillgången till uppgifter som registrerats i in- och utresesystemet under systemets gradvisa driftsstart.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>).

- (22) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896¹⁰ bör inte ta del av uppgifter som registrerats i in- och utresesystemet under systemets gradvisa driftsstart för att utföra riskanalyser och sårbarhetsbedömningar på grund av att uppgifternas ofullständighet skulle kunna leda till vilseledande riskanalyser och sårbarhetsbedömningar.
- (23) För att säkerställa en effektiv förvaltning av de yttre gränserna under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart bör följande regler gälla. Vid de gränsövergångsställen där in- och utresesystemet inte har tagits i drift bör in- och utresekontroller utföras i enlighet med förordning (EU) 2016/399 i dess tillämpliga lydelse dagen före den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226. Vid de gränsövergångsställen där in- och utresesystemet har tagits i drift bör in- och utresekontroller utföras i enlighet med förordningarna (EU) 2017/2226 och (EU) 2016/399 med tillämpning av de särskilda undantag från dessa förordningar som föreskrivs i den här förordningen när det gäller verifieringen vid de gränsövergångsställen där in- och utresesystemet används utan biometriska funktioner för att möjliggöra in- och utresesystemets gradvisa driftsstart. Dessa in- och utresekontroller bör utföras utan att det påverkar verifieringen av viseringsinnehavare med hjälp av fingeravtryck, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008¹¹.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/767/oj>)

- (24) För att möjliggöra en effektiv anpassning av de tekniska och organisatoriska arrangemangen under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart i varje medlemsstat och för att hantera fall då fel uppstår i in- och utresesystemets centrala system, nationella system eller kommunikationsinfrastruktur som avsevärt stör driften av in- och utresesystemet, eller för att hantera exceptionella omständigheter som orsakar så omfattande trafik att väntetiden vid ett gränsövergångsställe blir alltför lång, bör alla medlemsstater, oavsett om de börjar använda in- och utresesystemet fullt ut eller gradvis, ha möjlighet att helt eller partiellt hålla upp med driften av in- och utresesystemet vid vissa gränsövergångsställen under systemets gradvisa driftsstart. Medlemsstaterna bör utnyttja denna möjlighet endast när ett sådant uppehåll är absolut nödvändigt och under kortast möjliga period. Vid ett partiellt uppehåll bör registreringen av biometriska uppgifter i in- och utresesystemet avbrytas. Vid ett fullständigt uppehåll bör inga uppgifter registreras i in- och utresesystemet. Ett sådant uppehåll bör inte påverka skyldigheterna när det gäller tidsplanen för in- och utresesystemets gradvisa driftsstart, men det kan tillfälligt påverka tröskelvärdena för registrering.

- (25) För att minska ytterligare risker i samband med införandet av in- och utresesystemet med biometriska funktioner bör alla medlemsstater ha möjlighet att, vid exceptionella omständigheter som orsakar så omfattande trafik att väntetiden vid ett gränsövergångsställe blir alltför lång, hålla upp med registreringen av biometriska uppgifter i in- och utresesystemet även efter det att systemets gradvisa driftsstart har slutförts. Ett sådant uppehåll bör vara möjligt under en begränsad period på 90 dagar efter det att in- och utresesystemets gradvisa driftsstart har slutförts. Denna period bör automatiskt förlängas med 60 dagar om mindre än 80 % av de personakter som registrerats i in- och utresesystemet under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart innehåller biometriska uppgifter.
- (26) Eu-Lisa bör utfärda rapporter om statistik om användningen av in- och utresesystemet, vilka bör användas för att utvärdera systemets prestanda, bedöma medlemsstaternas efterlevnad av eu-Lisas utrullningsplan på hög nivå och av de nationella utrullningsplanerna, identifiera förbättringsmöjligheter, övervaka efterlevnaden av kraven i denna förordning med avseende på in- och utresesystemets gradvisa driftsstart och stödja beslutsfattandet om systemets vidareutveckling och optimering. Enligt artikel 63.4 i förordning (EU) 2017/2226 ska eu-Lisa dessutom offentliggöra statistik om användningen av in- och utresesystemet under den gradvisa driftstarten. Dessutom bör eu-Lisa fortsätta sin regelbundna rapportering till eu-Lisas styrelse. Eu-Lisas programstyrelse bör övervaka in- och utresesystemets gradvisa driftsstart.

- (27) Det förberedande arbetet i samband med eu-Lisas utrullningsplan på hög nivå och de nationella utrullningsplanerna bör inledas när denna förordning träder i kraft. Eu-Lisas utrullningsplan på hög nivå och de nationella utrullningsplanerna bör ta hänsyn till den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226. Alla villkor som förtecknas i den artikeln ska vara uppfyllda i god tid för att kommissionen ska kunna anta beslutet om fastställande av den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift innan det förberedande arbetet inleds, och med beaktande av den färdplan för interoperabilitet som godkändes av rådet den 5 mars 2025. I synnerhet ska alla anmälningar enligt artikel 66.1 c i den förordningen inkomma till kommissionen i god tid. In- och utresesystemets gradvisa driftsstart bör inledas, och de undantag som föreskrivs i den här förordningen bör tillämpas, från och med den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226. Eftersom den här förordningen föreskriver tillfälliga undantag bör den upphöra att gälla 180 dagar efter den dagen. Bestämmelserna om undantag från tillämpningen av den övergångsperiod och de övergångsåtgärder som anges i förordning (EU) 2017/2226, från åtkomst till uppgifter i in- och utresesystemet och från transportörers kontroll av stämplarna i resehandlingarna samt bestämmelserna om uppehåll med användningen av in- och utresesystemet bör dock gälla under en begränsad period efter det att in- och utresesystemets gradvisa driftsstart har slutförts.

- (28) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa regler för in- och utresesystemets gradvisa driftsstart och föreskriva undantag från förordningarna (EU) 2017/2226 och (EU) 2016/399, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (29) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (30) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG¹². Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

¹² Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).

- (31) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket¹³ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG¹⁴.
- (32) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹⁵, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG¹⁶.

¹³ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36, ELI:

[http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

¹⁴ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

¹⁵ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁶ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

- (33) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹⁷, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU¹⁸.
- (34) När det gäller Cypern utgör bestämmelserna om VIS i denna förordning bestämmelser som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt. Driften av in- och utresesystemet kräver att passiv åtkomst beviljas till VIS. Eftersom in- och utresesystemet ska drivas enbart av de medlemsstater som uppfyller de villkor som rör VIS när in- och utresesystemet tas i drift kommer Cypern inte att ta in- och utresesystemet i drift från driftsstarten. Cypern ska anslutas till in- och utresesystemet så snart villkoren för det förfarande som avses i förordning (EU) 2017/2226 är uppfyllda.

¹⁷ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹⁸ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

- (35) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹⁹ och avgav ett yttrande den 10 mars 2025.
- (36) Denna förordning fastställer strikta regler för åtkomst till in- och utresesystemet och nödvändiga skyddsåtgärder för sådan åtkomst under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart och under en viss period efter det att in- och utresesystemets gradvisa driftsstart har slutförts. I denna förordning bibehålls även enskildas rätt till åtkomst, rättelse, komplettering, radering och prövning, särskilt rätten till rättsmedel och oberoende offentliga myndigheters övervakning av behandlingen av uppgifter i in- och utresesystemet. Denna förordning är därför förenlig med de grundläggande rättigheterna och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till människans värdighet, förbudet mot slaveri och tvångsarbete, rätten till frihet och säkerhet, respekten för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter, rätten till icke-diskriminering, barnets rättigheter, äldres rättigheter, integrering av personer med funktionsnedsättning och rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

- (37) Denna förordning påverkar inte de förpliktelser som följer av Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, kompletterad av New York-protokollet av den 31 januari 1967.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs regler om en gradvis driftsstart av det in- och utresesystem som inrättats enligt förordning (EU) 2017/2226 vid medlemsstaternas gränser där in- och utresesystemet tas i drift i enlighet med artikel 4 i den förordningen och om tillfälliga undantag från vissa bestämmelser i förordningarna (EU) 2017/2226 och (EU) 2016/399.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller definitionerna i artikel 3.1 i förordning (EU) 2017/2226.

Dessutom gäller följande definitioner:

1. in- och utresesystemets gradvisa driftsstart: perioden på 180 kalenderdagar från och med den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226.
2. nationella myndigheter: de myndigheter som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2017/2226.

3. uppskattat antal gränspassager: en medlemsstats uppskattning av antalet gränspassager för de tredjelandsmedborgare som avses i artikel 2.1 och 2.2 i förordning (EU) 2017/2226 för medlemsstaten i fråga på grundval av det årliga genomsnittet av det totala antalet gränspassager vid de gränser som avses i artikel 4 i förordning (EU) 2017/2226 för tredjelandsmedborgare som reser till den medlemsstaten för en kortare vistelse beräknat för de föregående två kalenderåren före den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226.

Artikel 3

Utrullningsplaner och rapportering

1. Senast den ... [30 dagar efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-Lisa) tillhandahålla Europaparlamentet, rådet, kommissionen, medlemsstaterna och Europol en utrullningsplan på hög nivå för in- och utresesystemets gradvisa driftsstart (eu-Lisas utrullningsplan på hög nivå), med beaktande av de tröskelvärden och krav som anges i artikel 4.2–4.5. Planen ska stödja en effektiv och kontinuerlig drift av in- och utresesystemets centrala system genom att bekräfta prestations- och tillgänglighetsmålen för in- och utresesystemets centrala system samt strategin avseende eventuella funktionella mindre, större och blockerande defekter, och ska ange förfaranden för oförutsedda händelser och ge medlemsstaterna och Europol vägledning om hur in- och utresesystemets centrala system fungerar.

Eu-Lisas utrustningsplan på hög nivå ska antas av eu-Lisas styrelse.

2. Senast den ... [60 dagar efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska varje medlemsstat, i samråd med kommissionen och eu-Lisa, utarbeta en nationell utrustningsplan för in- och utresesystemets gradvisa driftsstart (nationell utrustningsplan), med beaktande av eu-Lisas utrustningsplan på hög nivå, och översända den till kommissionen. Om en medlemsstat inte börjar använda in- och utresesystemet fullt ut redan från början av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart ska dess nationella utrustningsplan ange hur överensstämmelse ska uppnås med de tröskelvärden och krav som anges i artikel 4.

Eu-Lisa ska bedöma huruvida de nationella utrustningsplanerna är tekniskt förenliga med eu-Lisas utrustningsplan på hög nivå samt bekräfta att de inte innehåller några tekniska brister som ytterligare skulle kunna försena in- och utresesystemets driftsstart.

Kommissionen ska ta hänsyn till den övergripande samstämdheten i alla nationella utrustningsplaner och huruvida varje nationell utrustningsplan överensstämmer med de tröskelvärden och krav som anges i artikel 4.

Om en medlemsstat planerar att ta in- och utresesystemet i drift eller att använda in- och utresesystemets biometriska funktioner vid ett visst gränsövergångsställe ska den medlemsstaten informera operatörerna av infrastruktur som hyser gränsövergångsstället om detta.

3. Från och med den 30:e dagen efter den första dagen av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart ska medlemsstaterna lämna månatliga rapporter till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och eu-Lisa som bekräftar genomförandet av deras nationella utrollningsplaner eller identifierar avvikelser och korrigerande åtgärder när så krävs för att uppnå överensstämmelse med de tröskelvärden och krav som anges i artikel 4.
4. Kommissionen ska göra det lättare för medlemsstaterna att tillhandahålla kortfattade nationella utrollningsplaner och månatliga rapporter.
5. På kommissionens begäran ska eu-Lisa tillhandahålla kommissionen den statistik som krävs för att kommissionen ska kunna övervaka genomförandet av eu-Lisas utrollningsplan på hög nivå och de nationella utrollningsplanerna, i enlighet med artikel 63.6 i förordning (EU) 2017/2226.
6. Vid behov ska kommissionen, i samråd med Europeiska datatillsynsmannen, tillhandahålla ytterligare konkreta riktlinjer för behandlingen av personuppgifter i in- och utresesystemet under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart.

Artikel 4

In- och utresesystemets gradvisa driftsstart

1. Genom undantag från artikel 66.6 i förordning (EU) 2017/2226 ska medlemsstaterna under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart använda in- och utresesystemet i enlighet med punkterna 2–6 i den här artikeln.
2. Från och med den första dagen av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart ska varje medlemsstat börja använda in- och utresesystemet för in- och utresor vid ett eller flera gränsövergångsställen med, om möjligt och tillämpligt, en kombination av gränsövergångsställen vid luft-, land- och sjögränser, för att registrera och lagra uppgifter om tredjelandsmedborgare som avses i artikel 2.1 och 2.2 i förordning (EU) 2017/2226. Senast den 30:e dagen efter den första dagen av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart ska medlemsstaterna i in- och utresesystemet registrera minst 10 % av det uppskattade antalet gränspassager i den medlemsstaten.

Under de första 60 dagarna av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart får medlemsstaterna använda in- och utresesystemet utan biometriska funktioner, och de nationella myndigheterna får skapa eller uppdatera personakter utan biometriska uppgifter.

3. Senast den 90:e dagen efter den första dagen av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart ska varje medlemsstat använda in- och utresesystemet med biometriska funktioner vid minst hälften av sina gränsövergångsställen. Varje medlemsstat ska i in- och utresesystemet registrera minst 35 % av det uppskattade antalet gränspassager i den medlemsstaten. Personakter för de tredjelandsmedborgare som avses i artikel 2.1 och 2.2 i förordning (EU) 2017/2226 och som är registrerade i in- och utresesystemet ska innehålla biometriska uppgifter.
4. Senast den 150:e dagen efter den första dagen av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart ska varje medlemsstat använda in- och utresesystemet med biometriska funktioner vid alla sina gränsövergångsställen och i in- och utresesystemet registrera minst 50 % av det uppskattade antalet gränspassager i den medlemsstaten.
5. Senast den 170:e dagen efter den första dagen av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart ska varje medlemsstat använda in- och utresesystemet med biometriska funktioner vid alla sina gränsövergångsställen och ska i in- och utresesystemet registrera alla tredjelandsmedborgare som avses i artikel 2.1 och 2.2 i förordning (EU) 2017/2226.
6. Nekad inresa vid ett gränsövergångsställe där in- och utresesystemet har tagits i drift ska registreras i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) 2017/2226.

Vid tillämpningen av denna punkt gäller att nekad inresa ska registreras med biometriska uppgifter om in- och utresesystemet används med biometriska funktioner, och att nekad inresa ska registreras utan biometriska uppgifter om in- och utresesystemet används utan biometriska funktioner.

7. Från och med den första dagen av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart ska Europol använda in- och utresesystemet i enlighet med förordning (EU) 2017/2226.

Artikel 5

Andra undantag från förordningarna (EU) 2017/2226 och (EU) 2016/399

1. Utöver reglerna i artikel 4 ska reglerna i den här artikeln tillämpas under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart oavsett hur medlemsstaterna väljer att inleda driften av in- och utresesystemet.
2. Gränsmyndigheterna ska systematiskt stämpla resehandlingarna för de tredjelandsmedborgare som avses i artikel 2.1 och 2.2 i förordning (EU) 2017/2226 vid in- och utresa.

De stämpelskyldigheter som avses i artikel 42a.1 andra stycket, 42a.2, 42a.5 och 42a.6 i förordning (EU) 2016/399 ska gälla i tillämpliga delar i de medlemsstater som har tagit in- och utresesystemet i drift.

3. Vid införande, ändring, radering och inhämtande av uppgifter i in- och utresesystemet ska nationella myndigheter som är behöriga för de ändamål som anges i artiklarna 23–29, 31, 32, 34 och 35 i förordning (EU) 2017/2226 göra följande:
- a) Ge stämplars företräde om det inte finns några relevanta uppgifter i in- och utresesystemet.
 - b) Ge uppgifterna i in- och utresesystemet företräde
 - i) om det föreligger en avvikelse mellan personakten med biometriska uppgifter och stämpeln, eller
 - ii) om det inte finns någon stämpel.
 - c) Från fall till fall besluta om stämpeln eller uppgifterna i in- och utresesystemet ska ges företräde
 - i) om det föreligger en avvikelse mellan personakten utan biometriska uppgifter och den stämpel som anbringats i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, eller
 - ii) i de fall som avses i artikel 16.4 i förordning (EU) 2017/2226.

De nationella myndigheterna och Europol får inte fatta beslut som påverkar enskilda personer negativt enbart på grundval av att en påstådd in- eller utresa inte har registrerats i in- och utresesystemet.

4. Om det inte finns någon stämpel i resehandlingen och det inte har skapats någon personakt i in- och utresesystemet för en tredjelandsmedborgare som befinner sig på en medlemsstats territorium, får de nationella myndigheterna presumera att tredjelandsmedborgaren inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa eller vistelse i medlemsstaterna.

Den presumtion som avses i första stycket ska inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som på något sätt kan lägga fram trovärdiga bevis för att de åtnjuter rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten eller för att de har ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse.

Den presumtion som avses i första stycket kan vederläggas om tredjelandsmedborgarna på något sätt lägger fram trovärdiga bevis för att de har uppfyllt villkoren avseende längden på en kortare vistelse, till exempel genom att uppvisa färdbiljetter, handlingar som styrker att de vistats utanför medlemsstaternas territorium eller handlingar som styrker sista giltighetsdagen för ett tidigare uppehållstillstånd eller en tidigare visering för längre vistelse.

Om den presumtion som avses i första stycket har vederlagts ska nationella myndigheter som använder in- och utresesystemet utföra en eller flera av följande uppgifter, i den utsträckning som denna förordning tillåter:

- a) Vid behov skapa en personakt för tredjelandsmedborgaren i in- och utresesystemet.
- b) Uppdatera den senaste in- och utreseposten för tredjelandsmedborgaren genom att föra in de uppgifter som saknas.

- c) Radera en befintlig personakt för tredjelandsmedborgaren i de fall där artikel 35 i förordning (EU) 2017/2226 föreskriver sådan radering.
5. Gränsmyndigheterna ska utnyttja den interoperabilitet mellan in- och utresesystemet och VIS som avses i artikel 8.2 i förordning (EU) 2017/2226 endast vid de gränsövergångsställen där in- och utresesystemet har tagits i drift. Gränsmyndigheterna ska fortsätta att ha direkt åtkomst till VIS
- a) vid de gränsövergångsställen där in- och utresesystemet inte har tagits i drift,
 - b) där uppehåll görs i driften av in- och utresesystemet enligt artikel 7 i denna förordning.
6. De nationella myndigheterna och Europol ska bortse från
- a) resultaten av den automatiserade beräkningsmekanism som ger information om den maximala längden på den tillåtna vistelsen och som avses i artikel 11 i förordning (EU) 2017/2226,
 - b) den automatiskt genererade förteckningen över personer som överskridit den tillåtna vistelsen och konsekvenserna av denna, särskilt de som avses i artiklarna 6.1 c och h, 12.3, 16.4, 34.3, 50.1 i och k och 63.1 e i förordning (EU) 2017/2226.

7. Vid tillämpningen av artiklarna 45 och 48 i förordning (EU) 2017/2226 ska behandling av uppgifter i in- och utresesystemet som utförs av medlemsstaterna i enlighet med den här förordningen inte anses som olaglig eller som oförenlig med förordning (EU) 2017/2226.
8. Verifiering av tredjelandsmedborgares identitet och tidigare registrering i enlighet med artikel 23 i förordning (EU) 2017/2226 ska utföras avseende de tredjelandsmedborgare som avses i artikel 2.1 och 2.2 i den förordningen vid de gränsövergångsställen där in- och utresesystemet används med biometriska funktioner, inbegripet genom självbetjäningssystem, när sådana finns tillgängliga.

9. Utöver den specifika information som medlemsstaterna enligt artikel 50.5 i förordning (EU) 2017/2226 ska lägga till i mallen för att ge de tredjelandsmedborgare som avses i artikel 2.1 och 2.2 i den förordningen information om behandlingen av deras personuppgifter i in- och utresesystemet, ska medlemsstaterna vid den tidpunkt då den berörda personens personakt skapas komplettera den mallen med följande information:

”Lägg märke till att in- och utresesystemet håller på att rullas ut gradvis. Under denna period [från och med den ...] kan det hända att dina personuppgifter, inklusive biometriska uppgifter, inte samlas in för in- och utresesystemet vid alla medlemsstaternas yttre gränser. Om insamlingen av denna information är obligatorisk och du väljer att inte lämna den kommer du att nekas inresa. Under den gradvisa utrullningen kommer dina uppgifter inte automatiskt att läggas till i förteckningen över personer som överskridit den tillåtna vistelsen. Du kommer inte heller att kunna kontrollera hur länge du har rätt att stanna kvar med hjälp av in- och utresesystemets webbplats eller den utrustning som finns vid gränsövergångsställena. Du kan kontrollera hur länge du har rätt att stanna kvar med hjälp av det beräkningsverktyg för kortare vistelser som finns på kommissionens webbplats, https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/schengen/border-crossing/short-stay-calculator_en?prefLang=sv.

När in- och utresesystemets gradvisa utrullning har slutförts kommer dina personuppgifter att behandlas i enlighet med det som anges i övrigt i detta formulär.”

10. Kommissionen ska anpassa informationen på in- och utresesystemets webbplats som avses i artikel 50.3 i förordning (EU) 2017/2226 för att återspegla in- och utresesystemets gradvisa driftsstart.
11. Den informationskampanj som avses i artikel 51 i förordning (EU) 2017/2226 och som åtföljer in- och utresesystemets driftsstart ska återspegla de särskilda villkoren vid gränsövergångsställena. Informationskampanjen ska säkerställa att de berörda personerna får relevant information och ska ta hänsyn till de tröskelvärden och krav som anges i artikel 4 i den här förordningen. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska datatillsynsmannen, anpassa materialet för informationskampanjen inom rimlig tid, före in- och utresesystemets gradvisa driftsstart. Vidare ska kommissionen fortsätta att stödja medlemsstaterna i utarbetandet av materialet i fråga.
12. Tillämpningen av artiklarna 11.3, 12.1, 12.2, 13.1, 13.2, 20 och 21 i förordning (EU) 2017/2226 samt tillämpningen av artikel 8.9 i förordning (EU) 2016/399 ska tillfälligt upphävas.
13. Genom undantag från artikel 22 i förordning (EU) 2017/2226 och artikel 12a i förordning (EU) 2016/399 ska den övergångsperiod och de övergångsåtgärder som anges i de artiklarna tillämpas från och med den första dagen efter det att in- och utresesystemets gradvisa driftsstart har slutförts.

14. Vid de gränsövergångsställen där in- och utresesystemet inte har tagits i drift ska in- och utresekontroller utföras i enlighet med förordning (EU) 2016/399 i dess tillämpliga lydelse dagen före den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226.

Vid de gränsövergångsställen där in- och utresesystemet har tagits i drift ska in- och utresekontroller utföras i enlighet med förordningarna (EU) 2017/2226 och (EU) 2016/399.

Genom undantag från andra stycket i den här punkten ska artikel 6.1 f i) i förordning (EU) 2016/399 och, enbart med avseende på in- och utresesystemet, bestämmelserna om verifiering av tredjelandsmedborgare på grundval av biometriska uppgifter, i enlighet med artiklarna 6.1 f ii) och 8.3 a och g i den förordningen, inte tillämpas vid de gränsövergångsställen där in- och utresesystemet används utan biometriska funktioner.

Vid tillämpningen av den här förordningen ska tillämpningen av artiklarna 9.3 och 12 i förordning (EU) 2016/399 tillfälligt upphävas.

15. Genom undantag från artikel 37 i förordning (EU) 2017/2226 ska eu-Lisas programstyrelse fortsätta sin verksamhet till dess att in- och utresesystemets gradvisa driftsstart har slutförts. Eu-Lisas programstyrelse ska i synnerhet övervaka in- och utresesystemets gradvisa driftsstart, inbegripet stabiliteten i in- och utresesystemets centrala system, och vid behov rekommendera ytterligare åtgärder.

Artikel 6

Åtkomst till uppgifter i in- och utresesystemet

1. Den eventuella ofullständigheten i de registrerade uppgifterna i in- och utresesystemet under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart, på grund av att in- och utresesystemet har tagits i drift i varierande utsträckning i medlemsstaterna under den perioden, ska beaktas enligt följande:
 - a) Av nationella myndigheter och Europol, vid åtkomst till in- och utreseuppgifter som registrerats i in- och utresesystemet vid tjänsteutövning.
 - b) Av nationella myndigheter när de lämnar uppgifter från in-och utresesystemet i enlighet med artiklarna 41 och 42 i förordning (EU) 2017/2226.
 - c) Av Etias centralenhet i syfte att genomföra en kontroll enligt artikel 25a.2 i förordning (EU) 2017/2226.
 - d) Av de behöriga myndigheterna, kommissionen och relevanta unionsbyråer för rapporterings- och statistikändamål i enlighet med artikel 63 i förordning (EU) 2017/2226.

2. Transportörerna ska kontrollera stämplarna i resehandlingarna i syfte att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 26.1 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och enligt direktiv 2001/51/EG under hela perioden för in- och utresesystemets gradvisa driftsstart. Genom undantag från artikel 13.3 i förordning (EU) 2017/2226 får transportörer börja använda den webbtjänst som avses i den artikeln från och med den 90:e dagen efter den första dagen av in- och utresesystemets gradvisa driftsstart.

Under en period av 180 dagar efter det att in- och utresesystemets gradvisa driftsstart har slutförts ska transportörerna, utöver att använda webbtjänsten enligt artikel 13.3 i förordning (EU) 2017/2226, fortsätta att kontrollera stämplarna i resehandlingarna i syfte att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 26.1 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och enligt direktiv 2001/51/EG.

3. När medlemsstaterna fullgör de skyldigheter som avses i artiklarna 35 och 52 i förordning (EU) 2017/2226 med avseende på komplettering av personuppgifter i in- och utresesystemet, ska de komplettera de berörda personuppgifterna endast i den mån det är möjligt med beaktande av den begränsade tillgången till uppgifter som samlats in under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart. I tillämpliga fall ska det administrativa beslut som avses i artikel 52.4 i den förordningen hänvisa till de tröskelvärden och krav som anges i artikel 4.2–4.4 i den här förordningen och som möjliggör registrering av ofullständiga akter.

4. Genom undantag från artikel 63.1 andra stycket i förordning (EU) 2017/2226 ska vederbörligen bemyndigad personal vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån inte ha åtkomst för inhämtande av de uppgifter som registrerats i in- och utresesystemet under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart för utförandet av riskanalyser eller sårbarhetsbedömningar.

Artikel 7

Uppehåll i driften av in- och utresesystemet

1. Under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart får medlemsstaterna helt eller partiellt hålla upp med driften av in- och utresesystemet vid vissa gränsövergångsställen i fall då fel uppstår i in- och utresesystemets centrala system, nationella system eller kommunikationsinfrastruktur som avsevärt stör driften av in- och utresesystemet, eller under exceptionella omständigheter som orsakar så omfattande trafik att väntetiden vid ett gränsövergångsställe blir alltför lång.

Vid partiellt uppehåll ska medlemsstaterna samla in de uppgifter som avses i artiklarna 16–20 i förordning (EU) 2017/2226, med undantag för biometriska uppgifter.

Vid fullständigt uppehåll ska medlemsstaterna helt hålla upp med driften av in- och utresesystemet och ska inte samla in någon av de uppgifter som avses i artiklarna 16–20 i den förordningen.

I båda fallen ska medlemsstaterna utan dröjsmål, dock senast sex timmar efter början av uppehållet i driften av in- och utresesystemet, meddela kommissionen och eu-Lisa skälet till det partiella eller fullständiga uppehållet i driften av in- och utresesystemet och dess förväntade eller faktiska varaktighet. Om det är relevant med tanke på de lokala förhållandena vid gränsövergångsställena ska medlemsstaterna informera operatörer av infrastruktur som hyser gränsövergångsställena samt transportörerna om uppehållet.

När den situation som ledde till uppehållet inte längre föreligger ska medlemsstaterna omedelbart meddela kommissionen och eu-Lisa. I fall där medlemsstaterna informerat operatörer av infrastruktur som hyser gränsövergångsställen samt transportörer om uppehållet ska de informera dem om att den situation som ledde till uppehållet inte längre föreligger.

2. I fall då fel uppstår i in- och utresesystemets centrala system ska eu-Lisa utan dröjsmål meddela kommissionen och medlemsstaterna orsaken till felet och dess förväntade varaktighet. Eu-Lisa ska också utan dröjsmål meddela kommissionen och medlemsstaterna när felet har åtgärdats. Alla medlemsstater ska utan dröjsmål bekräfta återupptagandet av driften av in- och utresesystemet för kommissionen och eu-Lisa.

3. Under 90 dagar efter det att in- och utresesystemets gradvisa driftsstart har slutförts får medlemsstaterna partiellt hålla upp med driften av in- och utresesystemet i enlighet med punkt 1 andra stycket vid ett visst gränsövergångsställe i högst sex timmar och endast under exceptionella omständigheter som orsakar så omfattande trafik att väntetiden vid ett gränsövergångsställe blir alltför lång. Under ett sådant partiellt uppehåll ska medlemsstaterna befrias från sin skyldighet enligt artikel 21.1 i förordning (EU) 2017/2226 när det gäller registrering av biometriska uppgifter. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål, dock senast sex timmar efter det partiella uppehållets början, meddela kommissionen och eu-Lisa skälet till uppehållet och dess förväntade eller faktiska varaktighet.
4. Om mindre än 80 % av de personakter som registrerats i in- och utresesystemet under in- och utresesystemets gradvisa driftsstart innehåller biometriska uppgifter ska den period på 90 dagar som anges i punkt 3 automatiskt förlängas med 60 dagar.
5. Senast den tionde dagen efter det att in- och utresesystemets gradvisa driftsstart har slutförts ska eu-Lisa tillhandahålla kommissionen statistik som gör det möjligt för kommissionen att kontrollera om den procentandel som anges i punkt 4 har uppnåtts. Senast den 30:e dagen efter det att in- och utresesystemets gradvisa driftsstart har slutförts ska kommissionen informera medlemsstaterna om resultatet av sin kontroll.

Artikel 8

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den ska tillämpas från och med den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226.

Artikel 3 i den här förordningen ska dock tillämpas från och med den ... [dagen för förordningens ikraftträdande].

2. Denna förordning ska upphöra att tillämpas 180 dagar efter den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226. Emellertid gäller följande:

- a) Artiklarna 5.13, 6.1, 6.3 och 6.4 ska upphöra att gälla 5 år och 180 dagar efter den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226.
- b) Artikel 6.2 andra stycket ska upphöra att gälla 360 dagar efter den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226.

- c) Artikel 7.3 och 7.4 ska upphöra att gälla 330 dagar efter den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226.
- d) Artikel 7.5 ska upphöra att gälla 210 dagar efter den dag då in- och utresesystemet ska tas i drift enligt kommissionens beslut i enlighet med artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande